

воя, нѣкой гледаше къмъ насъ. Изправенъ върху нара, осждения бѣ прилепилъ бледното си лице до стъклото и изпращаше съ мълчаливъ и кротъкъ погледъ тая нова вълна отъ хора, които се изнизваха отъ улицата къмъ бѣлото шосе на хълма. . .

